

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120417016
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:6120417016.3

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves, v spore žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., Bratislava - Nové Mesto, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, právne zast. JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: K. I., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX/XX, H., o zaplatenie 74,36 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje.
- II. Vyslovuje, že na prejednanie veci nemá právomoc.
- III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom podaným na upomínacom súde domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 74,36 Eur s príslušným úrokom z omeškania a náhrady trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že je postupníkom predmetnej pohľadávky, ktorá mu bola postúpená spoločnosťou Slovak Telekom a.s., Bratislava zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2019. Jeho právny predchodca spoločnosť Slovak Telekom, a.s., Bratislava so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytovaní verejných služieb - balík služieb a zmluvu o poskytovaní služby "Český Balíček", na základe ktorých boli žalovanému sprístupnené verejné elektronické komunikačné služby za podmienok stanovených zmluvou, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby podľa Cenníka. Využívaním služieb žalovaným vznikla žalobcovi pohľadávka z titulu nezaplatených poplatkov za poskytnuté služby, ktoré mu boli fakturované nasledujúcimi faktúrami:

- faktúra zo dňa 31.12.2017 uvedená pod VS 8200939079 vo výške 23,58 Eur s lehotou splatnosti 18.01.2018,
- faktúra zo dňa 31.01.2018 uvedená pod VS 8202896555 vo výške 31,94 Eur s lehotou splatnosti 19.02.2018,
- faktúra zo dňa 28.02.2018 uvedená pod VS 8204869493 vo výške 18,84 Eur s lehotou splatnosti 19.03.2018.

Žalovaný si neplnil svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým, že neuhradil Slovak Telekom vystavené faktúry, pričom Slovak Telekom ho upomienkami opakovane vyzval k úhrade týchto dlžných faktúr. K ich úhrade doposiaľ nedošlo. Žalobcovi vznikla voči žalovanému nezaplatením faktúr pohľadávka, ktorú žalovaný napriek upomienkam ku dňu podania žaloby neuhradil. Žalovaný je s úhradou faktúr v omeškaní, preto uplatňuje zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavených faktúr.

3. Vo veci bol upomínacím súdom vydaný platobný rozkaz sp. zn. 22 Up/2004/2020 zo dňa 24.11.2020, ktorý sa nepodarilo žalovanému do vlastných rúk, preto bol zo zákona zrušený.

4. Lustráciou podaných žalôb súd zistil, že na tunajšom súde v tom istom senáte bolo vedené proti žalovanému konanie sp. zn. 11Csp/59/2021, ktoré bolo v dôsledku nedostatku právomoci Slovenských súdov vo veci konať zastavené. V tomto konaní súd šetril adresu pobytu žalovaného, pričom lustráciou v Registri obyvateľov SR bolo zistené, že u žalovaného sa nejedná o občana Slovenskej republiky, ale o občana Českej republiky, ktorému bol pobyt na území Slovenskej republiky povolený cudzineckou políciou dňa 12.10.2015. Podľa oznámenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, Odboru kriminálnej polície Oddelenia pátrania a kriminalisticko-technických činností zo dňa 26.4.2021, ktorého súd požiadal o súčinnosť pri zisťovaní aktuálneho pobytu žalovaného, bolo zistené, že tento v minulosti pracoval pre majiteľa firmy JUBEMA s.r.o. a z uvedeného dôvodu mal na adrese, kde býva majiteľ firmy povolenie na pobyt. Žalovaný od neho odišiel v roku 2016 a podľa jeho informácií mal odísť napäť do Českej republiky za svojou priateľkou. Zo správy od Obce Hrabušice zo dňa 7.4.2021 súd zistil, že menovaný je cudzím štátnym príslušníkom, ktorý sa na území ich obce nezdržiava. Tieto správy boli aktualizované súdom i v deň pojednávania, pričom konateľ bývalého zamestnávateľa žalovaného firmy JUBEMA s.r.o., Hrabušice ako aj Obec Hrabušice potvrdili, že menovaný sa v obci dlhodobo a to od roku 2016 nezdržiava, vrátil sa späť do Českej republiky.

5. Súd v prvom rade skúmal či môže na riešenie predmetnej otázky aplikovať Nariadenie Brusel I. Na aplikáciu nariadenia je nevyhnutné, aby bol spor o ktorom sa vedie konanie, sporom s medzinárodným prvkom, pretože Nariadenie Brusel I. bolo výslovne prijaté ako opatrenie v oblasti súdnej spolupráce v občianskych veciach s cudzím prvkom, v zmysle čl. 65 písm.a/ tretia zarážka ZES. Medzinárodný prvok je v predmetnom spore daný tým, že žalobca je právnickou osobou so sídlom v Slovenskej republike a svoju žalobu uplatnil pred súdom Slovenskej republiky, žalovaný je však občanom Českej republiky a žije na území Českej republiky. Tým bola vytvorená situácia, v ktorej môže vyvstať otázka medzinárodnej právomoci, ako podmienka prítomnosti cudzieho prvku v danom konaní (rozhodnutie SD ES vo veci C-281/02 Owusu).

6. Z toho istého dôvodu je splnená i podmienka teritoriálnej pôsobnosti Nariadenia, keď má byť Nariadenie Brusel I. aplikované v členských štátoch EÚ (Česká republika a Slovenská republika), v ktorých je ho možné aplikovať (podľa článku 1 ods. 3 ho nie je možné doposiaľ aplikovať len v Dánsku). Splnená je tiež podmienka časovej pôsobnosti Nariadenia, keďže konanie bolo začaté po tom, čo nariadenie vstúpilo do platnosti v oboch uvedených členských štátoch, pre Slovenskú republiku dňom 1.5.2004 kedy sa Slovenská republika stala členom Európskej únie. A nakoniec, splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti Nariadenia, keďže ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je typickým civilným ev. obchodným kontraktom. Na základe hore uvedeného dospel súd k záveru, že na jeho medzinárodnú právomoc je potrebné aplikovať režim Nariadenia Brusel I. Vzhľadom k tomu, že Komisia prijala 21. apríla 2009 správu o uplatňovaní nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, pričom v správe sa dospelo k záveru, že uvedené nariadenie sa vo všeobecnosti uplatňuje v uspokojivej miere, napriek tomu je však žiaduce zlepšiť uplatňovanie niektorých jeho ustanovení, ďalej zjednodušiť voľný obeh rozsudkov a zlepšiť prístup k spravodlivosti sa má vykonať niekoľko zmien a doplnení tohto nariadenia, malo by sa z dôvodu prehľadnosti prepracovať, bolo prijaté Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktorým cieľom je uľahčiť prístup k spravodlivosti najmä tým, že sa v ňom stanovujú pravidlá týkajúce sa právomoci súdov a pravidlá týkajúce sa rýchleho a jednoduchého uznávania a výkonu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach vydaných v členských štátoch. Týmto nariadením sa nahrádza nariadenie č. 44/1001 (nariadenie Brusel I). To sa však naďalej uplatňuje na konania začaté pred tým, ako nariadenie č. 1215/2012 nadobudne účinnosť 10. januára 2015. V zmysle článku 66 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.

7. Podľa § 161 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Podľa čl. 4 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

9. Podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

10. Podľa čl. 17 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktorý nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky;

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa, alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov, vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

11. Podľa čl. 18 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

12. Podľa čl. 28 bod 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

13. Podľa čl. 28 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, súd preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že žalovaný mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby si mohol pripraviť svoju obhajobu, alebo na tento účel sa prijali všetky potrebné kroky.

14. Podľa čl. 62 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu. Ak účastník nemá bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, potom na určenie, či má účastník bydlisko v inom členskom štáte, súd použije právny poriadok tohto členského štátu.

15. Podľa § 9 CSP, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

16. Na zistenie okolností bydliska žalovaného súd vykonal šetrenie v dostupných registroch, dotazom na Obec Hrabušice i konateľa bývalého zamestnávateľa žalovaného u ktorého mal tento prihlásený prechodný pobyt i oboznámením sa s obsahom spisu sp.zn. 11Csp/59/2021 a zistil, že žalovaný sa dlhodobo zdržiava v Českej republike na bližšie nezistenej adrese, i vzhľadom k tomu, že je občanom ČR. Mal síce vydané povolenie k pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky odo dňa 12.10.2015, ale podľa vyjadrenia Obce Hrabušice, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, Odboru kriminálnej polície Oddelenia pátrania a kriminalisticko-technických činností a majiteľa

firmy JUBEMA s.r.o. pre ktorú žalovaný v minulosti pracoval sa tento na území Slovenskej republiky nezdržiava, vrátil sa za priateľkou do Českej republiky.

17. V danom prípade ide o spor z uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorý smeruje voči žalovanému, občanovi Českej republiky s bydliskom na území Českej republiky, kde sa dlhodobo zdržiava s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo.

18. ESD vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil, že Nariadenie (teda Bruselský dohovor) vo všetkých svojich ustanoveniach, a to tak tých, ktoré sa týkajú súdnej príslušnosti, ako i tých, ktoré sa týkajú uznania a výkonu rozsudkov, smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Iba vďaka týmto zárukám, poskytovaným žalovanému, môže byť uznávanie a výkon súdnych rozhodnutí v režime Nariadenia tak liberálne (porovnaj C-125/79 Denilauler v. Couchet Erérers, C-474/93 Hengst v. Campese, C-166/80 Klomps v. Michel). Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný na vhodnom súde. Tým je v zmysle článku 4 Nariadenia súd štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko. Tento princíp je ďalej v čl. 18 ods. 2 Nariadenia posilnený tak, že súdy daného štátu sú v sporoch zo spotrebiteľských zmlúv medzinárodne výlučne príslušné. Z uvedeného je zrejmé, že tam, kde je namieste aplikovať Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, má právo žalovaného sa v konaní účinne brániť, prednosť pred právom žalobcu na súdnu ochranu.

19. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach neumožňuje viesť konanie proti osobe neznámeho pobytu. Článok 62 Nariadenia síce ponecháva otázku určenia bydliska účastníka konania na národnom práve, ktoré ho môže podľa poznatkov procesného súdu chápať ako miesto faktického pobytu fyzickej osoby, rovnako ako právo české, alebo ako miesto jeho fiktívneho pobytu, avšak s tým, že sa daná osoba zdržiava na inom známom mieste (napr. U príslušníkov vojenských jednotiek pôsobiacich dočasne na zahraničných misiách alebo u členov lodných posádok). Vzhľadom k tomu, že podľa oznámenia Obce Hrabušice, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, Odboru kriminálnej polície Oddelenia pátrania a kriminalisticko-technických činností a majiteľa firmy JUBEMA s.r.o. sa žalovaný zdržiava Českej republike dlhodobo (od roku 2016) na bližšie nezistennej adrese, pričom šetrením bolo zistené, že tento má síce povolenie k pobytu na území Slovenskej republiky, ale na území Slovenskej republiky sa nezdržiava, súd nemá právomoc konať v danej právnej veci v zmysle citovaného Nariadenia.

20. Pretože nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľnou prekážkou konania, súd musí v zmysle § 161 ods. 2 CSP konanie v plnom rozsahu zastaviť.

21. V zmysle vyššie citovaných ustanovení nie je preto daná právomoc tunajšieho súdu na konanie vo veci. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a konanie zastavil.

22. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

23. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP s tým, žiadnej zo strán trovy konania nepriznal, pretože konanie bolo zastavené pre neodstrániteľné podmienky konania a žalovanému trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.